

Peter & Kelly + Lukas Passchier

Met beide benen op de grond

Nieuwsbrief Januari 2009

Beste vriend,

Gelukkig Nieuwjaar, heil en zegen in 2009! Een overzicht van onze laatste helft van 2008, en een vooruitblik naar 2009. Toen we onze vorige nieuwsbrief schreven in Juni, wisten we nog niet dat we dat we

De buik showen

op dat moment eigenlijk al een familie van vier waren, en niet meer van drie! Niet lang na het versturen ervan kwamen we er achter dat we in verwachting zijn van een tweede kind, die op het moment dat we dit schrijven zijn aanwezigheid kenbaar maakt door heftige bewegingen in Kelly's groeiende buik. Verwacht over twee maanden die voorbij zullen vliegen, op 4 Maart..! De Thaise leraressen op onze taalschool maken veel grapjes over onze "made in Thailand" baby en na het voelen van de activiteiten in haar buik zeiden ze vaak "vast een jongen". Wij wisten al vroeg van de echo dat het inderdaad een jongen was..! Wij kregen een verloskundige bij een ziekenhuis in Bangkok

aangeraden, en we hebben de afgelopen maanden regelmatig de 2-uur durende reis naar Bangkok gemaakt voor controles. Medio Februari verhuizen we tijdelijk naar Bangkok om de komst van "baby Tuck" (zijn bijnaam die Lukas heeft bedacht) af te wachten. Het is niet zo leuk om ons huis en het netwerk van oppas en vrienden achter te moeten laten, maar we zijn dankbaar dat we in het gastenhuis van onze organisatie kunnen verblijven, waar we ook vrienden en collega's hebben leren kennen. Wat betreft het ziekenhuis, we zijn zeer onder de indruk van het niveau van de zorg (en gemak!) dat zij kunnen bieden.

Kelly's plekje in het taalstudiecentrum (versierd voor haar verjaardag!)

Ons dagelijks leven de afgelopen zes maanden stond in het teken van de studie van de Thaise taal hier in het taalstudiecentrum in Lopburi. We begonnen met het leren produceren en onderscheiden van alle geluiden van de taal, gevolgd door het leren uitspreken van zinnen, tot het voeren van hele (simpele) gesprekken, en recentelijk hebben we het sierlijke schrift leren lezen en schrijven. Halverwege ons

eerste jaar liggen we nog goed op schema. Na nog zo'n zes maanden moeten we ruimte maken voor weer nieuwe studenten, die regelmatig aan onze groep worden toegevoegd. Peter wil zijn Niveau 1 examen halen voor we verhuizen, maar Kelly zal minder kunnen studeren door alle zorg voor de nieuwe baby, en er dus wat langer over doen.

Op Koh Si Chang tussen Kerst en Oud en Nieuw

Contact informatie

peterkelly@passchier.net

www.passchier.net

skype: **passchier**

Peter: **0066 80 107 6050**

Kelly: **0066 87 663 6003**

thuis: **0066 36 610 429**

Postadres (brieven):

Peter & Kelly Passchier
Lopburi Language Centre
P. O. Box 58
Amphur Mueang
Lopburi 15000
THAILAND

Postadres (pakketjes):

Peter & Kelly Passchier
OMF International
P. O. Box 1100
Don Mueang
Bangkok 10211
THAILAND

Onze locatie(s)

Bij de porcelein & aardewerk-fabriek in Lampang

Het andere spannende nieuws is dat we sinds drie weken wren waar we heen zullen verhuizen aan het einde van ons jaar in Lopburi! Voor we deze beslissing konden nemen samen met de landelijke directeur van OMF hebben we twee visie-veldreizen gemaakt om twee verschillende teams te bezoeken. In Oktober stapten we op de nachttrein naar het Noorden om Lampang te bekijken, een Provincie-hoofdstad een uur rijden ten Zuid-Oosten van Chiangmai. Het team daar is nog geen jaar geleden opgestart en heeft een ontmoetingscentrum opgezet als de basis van het werk. Op dit moment zijn de voornaamste manieren om in contact met de gemeenschap te komen het geven van Engelse les en kinderclubs, en naar beiden is veel vraag. De visie is dat het

centrum zich ontpopt als een plaats die de gemeenschap op diverse manieren dient. Daarnaast is het de bedoeling om een netwerk van huisgemeentes tot leven te brengen voor hen die in Jezus geloven. Deze visie vinden we heel stimuleren en we kunnen onszelf zien functioneren binnen dit team, dat verder bestaat uit twee andere gezinnen, beide met jonge kinderen. In November reisden we naar het Zuiden om de Phang-nga en Nakhon-si-thammarat provincies te bezoeken, weer per nachttrein – wat Lukas geweldig vindt! De teams in het Zuiden (niet het diepe Zuiden!) werken op diverse plaatsen, van een kleine plaats die erg getroffen is door de tsunami van 2004 tot grotere plaatsen. Eén team maakt plannen om een centrum op te starten waar jongeren zowel een beroepstraining kan krijgen alsook een mentoraat op geestelijk vlak; een ander team werkt ook vanuit een gemeenschapscentrum dat Engelse les en kinderclubs aanbiedt. In de provincie Phang-nga bezochten we een prachtig strand met grote bomen die zijn uitgerust met ladders en bordjes “tsunami klim omhoog”; een indrukwekkend tsunami-monument in een plaats waar een-derde van de bevolking door de tsunami is omgekomen; een tweetal grote vissersboten die ruim een kilometer van de zee op het droge tussen de huizen liggen. In Paak Phanang ontvingen we warme gastvrijheid van oude en nieuwe vrienden (sommige werkers daar kenden we van het taalstudiecentrum), terwijl het buiten plensde, dagen achtereen. We werden pas weer droog na thuiskomst in Lopburi, na een gebeurtenis-volle reis van 28 uur..! Het resultaat van onze verkenningen en gesprekken met de directeur is dat we in Lampang gaan werken, en in Juni of Juli van dit nieuwe jaar zullen we verhuizen naar deze stad die bekend staat om zijn paard-en-wagen taxi's, porcelein & aardewerk, bruinkool en het stads-symbool de haan.

Regenachtig

Onze 5-jarige huwelijksdag

Naast deze werkgerelateerde reizen hadden we een gezinsretraite in Augustus aan een strand aan de Golf van Thailand, en tijdens het Kerstreces zijn we 2 dagen naar een eilandje ten Zuid-Oosten van Bangkok geweest met een Thaise vriend. Beide gelegenheden boden een tijd van verfrissing van ons gezinsleven buiten de stad waar we konden genieten van wandeltochten, zwemmen en op het stand spelen, en lange geprekken konden

hebben met elkaar en met vrienden. We hebben zelfs onze 5-jarige huwelijksdag kunnen vieren met een wandeling op een strandwandeling samen in het maanlicht. Lukas genoot vooral van het graven in het zand, stenen in de zee gooien en met Peter op een zwemband ronddobberen – hoewel het drijven op de golven op een ochtend zo ontspannend was dat hij in slaap viel met zijn armpjes om Peter's nek geklemd! Hij groeit en verandert met de dag lijkt het wel, en als hij iets nieuws heeft gedaan, zoals voor de eerste keer helemaal zelf zijn handen wassen, zegt hij “I did it!”. Hij begrijpt steeds meer van de wereld om hem heen, en op een dag toen we rondreden en we hadden niets voor hem om te happen, gaf hij de oplossing duidelijk aan: “Buy snacks, Mummy!”

Lukas wast zelf zijn voeten - "I did it!"

We hebben genoten van de brieven en kaarten (en zelfs pakjes!) en emails – daardoor voelen we ons verbonden met jullie. We hopen dat je een goed begin hebt in 2009 en dat het veel voldoening brengt.

Veel liefs en zegen,

Peter & Kelly + Lukas + baby Tuck